

וזה אומרו: ומאה מכם, מי שנולד למאה שנה, רבבה ירדופו, על ידי תפילה, וזה אומרו גם כן: רבבה כצמח השדה, היוצא מזה שאם יתברך האדם ממי שאינו הגון, הגם שיהיה כוכב מערכתו שיהיה מבורך ועומד, עם כל זה יהפך עליו הגלגל וכמעשה של רבקה, וזה אומרו: כי ידעתי ידיעה ודאית בך, כי את אשר תברך, למי אשר הוא מבורך ואשר תאור גם את הכל יואר, ורוצה לומר: בין המבורך מפיו ובין אשר תאור, גם את הכל יואר, הגם שהוא מבורך מצד עצמו ומזלו עליו, עם כל זה יואר, כי כך היא המידה, כדי שלא תאמר: ברכתך עשתה פירות, ודו"ק. עכ"ד הרב בן אברהם הנז' ז"ל בס"ז. יע"ש.

באופן אחר פירש כונת האי קרא כונת הפסוק: אולי אוכל נכה בו וכו' בהקדים מה שכתב החיד"א ז"ל בספר א"ת דוד משם הרב אספקלריה המאירה בפירוש הקרא: והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר, ואמרו פ"ב דיומא כתיב: והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר? לא קשיא, כאן כשאינם עושים ^{אוצר החכמה} רצונו של מקום כאן כשעושים רצונו של מקום.

חוץ מדרכינו נביע אומר להבין אומר הכתוב: בהנחל עליון גוים, בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים למספר בני ישראל כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, והוא כי גבולות עמים גמטריא תקצ"ה וחשבון תיבות בני ישראל יעלו גמטריא תר"ג ואם ישראל מקיימין מצות עשה של תפילין כתקנה אז מקיימין שמונה עשה, והנה ידוע כי גם זה לעומת זה עשה אלהים הסטרא אחרא נגד הקדושה וכשמספר הסטרא אחרא שוה למספר הקדושה, אז יש כח לסטרא אחרא לקבל שפע מן הקדושה ומושלים אומות העולם בישראל, כי הם מקבלים השפע, וכשישראל מקיימין מצות תפילין כתקנה מקיימין שמונה עשה כמו שאמרו ז"ל, והתפילין הם שמונה אותיות, הכונה שעל ידי הנחת התפילין מיחדים שמונה פעמים הוי"ה אדנות שהם שמונה עשה ולכן כתיב בתפילין: וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא פירוש נקרא אדנות, והם שמונה אותיות הוי"ה אדנות, בכח שמונה עשה שהם שמונה אותיות כמספר הוי"ה אדנות, ונמצא שמונה יתירים בגימטריא בני ישראל בגמטריא גבלת עמים, ובכח התפילין שהם שמונה עשה, שמונה אותיות: וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך בכתיבתו וקריאתו, ויראו ממך כי גבלת עמים, חסר שמונה מבני ישראל וגבר ישראל, ואם חס ושלום אינם מקיימים מצות תפילין ואינם מיחדים שם הוי"ה אדנות, שהן שמונה אותיות ושמונה עשה אז מתגברים סטרא אחרא ח"ו אותיות גבלת עמים והם שוים במספר בני ישראל, וסטרא אחרא תהיה מקבלת שפע מהקדושה וישראל למטה.

וזה שאמר: יצב גבלת עמים למספר בני ישראל, וזהו שאמר: בהנחל עליון גוים שיהיו עליונים בהפרידו בני אדם, שהם ישראל שביטלו תפילין שמונה עשה ואינם מיחדים שם הוי"ה אדנות, אז יצב גבלת עמים, שיהיו שמונה עם שמונה אותיות גבלת עמים למספר בני ישראל שיהיו שוים ולוקחים שפע ח"ו, מה שאין כן כשמיחדים הוי"ה אדנות שמונה אותיות ותפילין שמונה עשה מתגברים בני ישראל ועם שמונה אותיות גמטריא תורה, וזהו שאמרו, שהמקיים מצות תפילין כאלו קיים כל התורה אז גבלת עמים, כלומר האותיות גימטריא תקצ"ה, וזהו שאמר: אל תשקצו את נפשותיכם בכל השרץ השרץ על הארץ, השרץ גימטריא תקצ"ה כמספר גבלת עמים.

וזהו שאמר: והיו לך לאות ולא לאחרים, סטרא אחרא, לאות שלא יחשבו אותות גבלת עמים, וזהו שכתוב בתהלים במזמור ע"ד: שאגו צורריך בקרב מועדיך, שמו אותותם אותות, רוצה לומר שבאו הצוררים בבית המקדש והחריבוהו ושלטו על ישראל, שמו אותותם של גבלת עמים, אותות גימטריא בני ישראל ונתחזקו, וזהו שאמר: אותותנו לא ראינו, בעבור שלא קיימנו האותות שמונה עשה ושם הוי"ה אדנות שמונה אותיות, נתגברו אותיות גבלת עמים ושלטו, וזהו שאמר: והיה מספר בני ישראל, כשאינם עושים רצונו של מקום, אז יהיה מספר בני ישראל לבד ולא עם האותיות שהן גימטריא תורה, אך כשעושים רצונו של מקום, אשר לא ימד, כי אז בני ישראל עם האותיות גימטריא תורה גם ישראל ראשי

תיבות: יש ששים רבוא אותיות לתורה, לא ימד, כמו התורה ארוכה מארץ מדה זהו תורף אמרי קדוש. עש"ב.

ואפשר לומר, כי נודע שיש לנו שלוש אותות, שהן אות ברית קדש ושבת קדש שהיא אות ותפלין שהן אות ובעוה"ר בבטולם נחרב בית המקדש, וכתוב: גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי, שתם כתוב בשין ראשי תיבות: שבת, תפלין, מילה, כי בביטולם שתם תפלתי ועוד לנו חמש אותות שהן י"ט, פסח, שבועות, ראש השנה, כפור, סכות, שהן חמש אותות ועם השלש הנזכרות הן שמונה אותות וכשאנו מקיימים שמונה אותות, אני-מיחדים שם הוי"ה אדנות, שמונה אותיות ונחשוב אותיות בני ישראל גמטריא תורה. ואפשר שזה רמז הכתוב הנזכר: שאנו צורריך בקרב מועדיך, שביטלו ישראל מועדות, שהם חמשה שמו ראשי תיבות: שבת מילה ותפלין, אותותם של ישראל, שהן שמונה, ובבטול האותות נתגברו אותיות גבלת עמים וחשבון אותיות גבלת עמים שזה למספר בני ישראל ויונקים. וזהו שאמר: אותותם של ישראל שביטלו שמונה אותות על ידי זה אותות הגויים נתגברו ושלטו.

ויתכן זהו רמז: ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, הכונה שהכהנים יכוננו לשם הוי"ה אדנות על בני ישראל, כי בני ישראל עם שמונה אותיות של הוי"ה אדנות גמטריא תורה, ואני אברכם כי ראויים הללו לברכה. ודו"ק. ובוה פירש מעלת הרב יעקב הכהן כונת האי קרא, והוא: וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי, הינו ודאי כי מה שעשו לסיחון ולעוג הוא משום היתרון שיש לישראל השמונה הנו' על האומות, וזהו שאמר: ויגר מואב מפני העם כי רב הוא, ורוצה לומר, שמספר בני ישראל הם רבים במספר על האומות, וזהו שאמר בלק: אולי אוכל נכה בו, מלשון מנכה מהדמים. גם רמז בו גמטריא שמונה שינכה השמונה הנוספים בני ישראל על אומות העולם.

ובזה אפשר לפרש לעניות דעתי כונת הני קראי: מה אקוב וכו', ומה אזעום לא זעם ה', כי מראש צורים אראנו ומגבעות אשורנו, הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב, מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל, הינו לפי מה שאמרנו, כלומר שאמר לו בלעם מה אקוב וכו', כי כיון שישראל הם עושים רצונו של מקום ויתירים במספר על אומות העולם, איני יכול לקללם וזה אומרנו: כי מראש צרים, הינו ישראל, שכן מלת מראש היא גמטריא ישראל גם מילת צורים היא בלא ואו' בתורה, ואם כן: תדרש צרים, הינו לומר: מי מראש שהם ישראל, הם גוברים על הצרים שלמעלה, מחמת שהם עושים רצונו של מקום ומחברים הוי"ה ואדנות, הם על ראש צרים שלמעלה, וגם ומגבעות, הינו ראשי תיבות: מגבולות עמים תחתונים הם מתגברים, וזהו שאמר: ומגבעות אשורנו, הינו שאני רואה שגם על אומות העולם התחתונים הם גוברים, אם כן הן עם לבדד ישכון, ורוצה לומר על פי מה שכתב הנו', כשישראל עושים רצונו של מקום ומיחדים הוי"ה ואדנות אז יחשבו בני ישראל עם האותיות ויעלו גמטריא תורה ואם כן יהיו יתירים במספר בני ישראל על מספר גבולות עמים יהיו יתירים יו' וז"ש כי, כיון שעושים רצונו של מקום אז הן עם לבדד, ורוצה לומר: לבדד שהם בגימטריא יו' עם מספר שלש התיבות הן עם לבדד וא"כ ובגוים לא יתחשב ורו"ל, שאומר לו בלעם לבלק, שלא יעלה על דעתך שחט וחלילה לישראל אינם עושים רצונו של מקום ואם כן יהיה מספר בני ישראל שזה כמו גבלת עמים עם האותיות ואם כן יהיו שוים ויכולים האומות להתגבר עליהם, לזה אמר כי אינו כן, אלא אדרבה ובגוים לא יתחשב כי ישראל יתירים הם על מספר גבלת עמים, ואם כן כיון שכן הוא, מי מנה עפר יעקב כי בזמן שעושים רצונו של מקום עליהם נאמר: אשר לא ימד ולא יספר, כמו שאמרו בש"ס וכמ"ש הרב א"מ הנו'.

גם בזה רמז הכתוב ה' בדד ינחנו, הינו כי בזמן שישראל עושים רצונו של מקום ומיחדים הוי"ה ואדנות, וזהו שאמר ה', הינו בקריאתו וכתובתו שהן שמונה אותיות.

כלומר שישראל מיחדים יחוד זה, אזי יחשבו בני ישראל עם שמונה אותיות של בני ישראל